

" O tanrılar ki, gökyüzünde yaşarlar.
Her biri zaman zaman gösterir kendini
Ve bir diğerine bırakır yerini.
Yalnızca biri hep oradadır,
Hepsini kendinde toplayan gökyüzünün ta kendisi."

Ikuinen Tapınağı'nın Girişinden

Genç adam korkuyla geriye doğru sendelemişti. Arkasındaki uçurum ve önündeki bu yaratık arasında dururken dizlerinin bağlarının çözülmesini engelleyen tek şey kendisini kanıtlamaya olan arzusuydu belki de. Etrafındaki her hareketi, her sesi olabildiğince yakalamaya çalışsa da gecenin karanlığı içinde onu burada kapana kıştırana kadar kovalayan yaratığın herhangi bir izini yakalayamamıştı. Bir an için gitmiş olabileceği düşüncesi ile kendini avutmaya çalışsa bile bunun mümkün olmadığını biliyordu. Henüz uyanmamış olmasına rağmen onun içinde yatan gücün peşindeki bu yaratıkların avının peşini bıraktığı şu ana kadar duyulmamış bir şeydi ne de olsa. Aslında etrafını inceleme yeteneğini azaltacağını bilmesine rağmen bir kez daha denemeye karar vermişti. Gözlerini kapatıp odaklanmaya başlamıştı, bunu daha önce yapan herkesin dediği gibi içinde yanan alevi hissetmeye çalışıyordu bir kez daha. Etrafındakileri unutmaya çalışıp sadece onu düşünmeye çalışsa da işe yaramıyordu hiçbir çabası. Belki içindeki korkuydu bunun sebebi, ya da kenisine yeteri kadar inanmaması. Her ne olursa olsun yapamıyordu genç adam. Etrafındaki her yaşıtının bunu yapıtığına şahit olmasına rağmen içindeki alevi uyandıramayışı, belki de sonu olacaktı bu gece.

Kulaklarına ulaşan çıtırtıyla açılan gözleri, beklediği ancak yine de bir ihtimal peşini bırakmış olabileceğini düşündüğü yaratığı göstermişti ona. Birkaç metre ilerideki ağaçların arasından ağır adımlarla yaklaşmaktaydı yarı saydam bir insan görünümündeki yaratık. Asıl gücü olan siyah alevini kullanma ihtiyacı bile hissetmemişti genç adama karşı bu lanetli yaratık. Aslına bakılırsa karşısındaki de iletişim kurabilen, nefes alan bir insandı ancak kendisinden bir farkı vardı; içinde zayıf bir alevle doğmuş ve giderek solmuştu. Yokluğun hükmettiği bu beden ise karanlığını aleve dönüştürmüş ve en sonunda diğer insanların alevleriyle beslenmeye mecbur olan bu hali almıştı. Artık insan olarak bile görülmeyen bu yaratıklar her ne kadar dönüşümlerinin ardından görüldükleri ilk yerde öldürülmeye çalışsa bile bunun gibi bazıları kaçıp zaman zaman açlıklarını gidermek için ortaya çıkıyordu. Onun halkının onlara verdiği isimse 'vissen'di. Kabile liderinin onların diğer yerlerde farklı şekilde adlandırıldığını söylediğini ve birkaçını saydığını bile duymuş olmasına rağmen hiçbirisi aklında kalmamıştı. Onlara dair hatırladığı yegane şey siyah alevin onların bir anda yer değiştirmesine bile izin veren, tehlikeli bir silahları olduğuydu. Onu kullanmasına sebep olacak kadar bile dövüşmemiş olmasıysa genci hayal kırıklığına uğratıyordu aslına bakılırsa.

Giderek yaklaşan yaratığın kendisine uzanan elinden kaçmak için sağa ya da sola doğru kaçmak bile imkansız görünüyordu şu an için. En iyi ihtimalle birkaç adımın ardından yaratık önünde beliriverecekti ne de olsa. Onu yalnız başına, sırf kendini ispatlayacağına inandığı için çıktığı bu kısa süreli maceranın sonuna ulaştıracak olan elin dokunuşunu beklerken kısıtıldığı gözleri, mavi bir parıldamanın ardından tekrar ormana dönüvermişti. Ağaçların arasından çıkan tanıdık yüzü gördüğünde ise içinde bir miktar rahatlama hissetmişti. Her ne kadar bu alev verdiği zararın yanında yaratığı sadece biraz olsun yavaşlatmış olsa da bu anlık boşluktan yaralanıp ondan mümkün olduğunca uzaklaşmayı umarak sağa doğru koşmaya başlamıştı genç adam da. "Kendini bu tür durumlara düşürmek gibi bir alışkanlığın var Inqui." Az önceki mavi alevi bu kez yavaşça çektiği kılıcını kağlamakta kullanan adamın arkasından gelen başkaları da olduğunu gösteriyordu bu ses. Ormanın içinden gelen enerji karşısında az önceki avını unutan yaratığa doğru hızla ileri atılan bir

başka silüet ortaya çıkıvermişti birden bire. Siyah alevlerin içinde hemen karşısında beliri veren yaratığın pençesini kendi kırmızı alevleriyle karşılarken yüzünde heyecanlı bir gülümsemeyle yaratığın doğrudan gözlerine bakan adamın da gelişi gerçekten rahatlamasına sebep olmuştu genç adamın. Önceki mavi olanların aksine zayıflatmak ya da yavaşlatmak yerine doğrudan zarar vermeye yönelik etki gösteren bu kırmızı alevler yedi rengin içinde en yıkıcı olanlardan biriydi belki de. Kolay olmayacağını bildikleri halde onu kurtarmak için gelen iki dostuna yardım edemeyecek kadar zayıf olduğu gerçeğiyle karşı karşıya geldiğini ise o an fark edebilmişti Inqui. Yalnızca geri çekilme şansı olmasına rağmen olacakları görme isteği onu olduğu yere sabitlemişti adeta. Siyah ve kırmızının çarpışmasının ardından yaratık ve adamın birkaç adım geri gidişini adamın belindeki iki bıçağı çekmesi izlemişti. Bir kez daha alevlerini ortaya çıkarmak için odaklanırken sanki bu boşluğu beklermişçesine saldırmıştı hemen arkasındaki adam. Kabilenin belki de en kötü anlaşanlarından olmalarına rağmen bu ikilinin takım oyunu karşısında etkilenmemek elde bile değildi. Sürekli yer değiştiren yaratığa karşı açık vermeden dövüşseler de tarafların hiçbiri diğerine baskın çıkamamıştı. Her hamlenin karşılık bulduğu bu dövüşte giderek uçurumun doğal bir duvar olarak onları sıkıştıracağı bir şekilde hareket etmek zorunda kalan ikili ise hiç şüphesiz bu gidişle kolay kolay kazanamayacaktı. Bu dövüşü sonlandıran hamle ise bir kez daha o ana kadar herkesin bu açık alana girdiği ağaçların arasından gelmişti. Turuncu, büyük bir alev topu bir süredir yer değiştirmeyi bırakıp tüm gücüyle saldırmaya başlayan yaratığa isabet etmişti. Her ne kadar son anda siyah bir alevle karşılaşmış olsa da bu turuncu alevlerin asimilasyon özelliği ile sadece biraz daha büyümesine sebep olmuştu. Saf ve güçlü alevlerin geldiği yöne bakıldığında ise yüzündeki her zamanki rahat gülümsemesiyle Björn duruyordu. "Üzgünüm biraz geciktim sanırım."

Etraf sakinleştikten sonra geri dönerkense genç adam adeta sorgulandığını hissediyordu; Neden orada olduğunu, neden tek başına gittiğini ve kendine neler olabileceğini hiç mi önemsemediği başlıca sorularıyla arkadaşlarının. Onlar birden bire gelmemiş olsa kendisinin de çoktan o yaratığa av olacağını bilincindeydi aslına bakılırsa. Yine de soruları karşısında sessizliğini bozmamayı seçecekti. Umduğu şeyler de göz önüne alınırsa Inqui için bu macera pek de iyi bitmemişti.

Üstte genel anlamda birkaç özelliğinden bahsettiğimiz kurguyu biraz daha açıklayıcı bir dille anlatmak gerekiyor tabii ki, bu sadece bir çeşit giriş niteliğindedir;

Antik çağlardan beri insanların gökyüzünde yaşayan ve her birinin onunla ilgili bir başka doğal hali temsil ettiğine inandıkları Ophanon'a hoşgeldiniz. Ophanon insanları yedi tanrının her yeni doğan insanı kutsayıp, içine daha ileride onları güçlü kılacak bir ateş verdiği ve bu alevin kişinin iradesi kadar güçlü olduğuna inanır. Bu alev kişiyi kutsayan tanrıya göre yedi farklı renkte ve özellikte ortaya çıkar. Çok az miktarda kişi ise birden fazla alev ortaya çıkarabilme yeteneğiyle ödüllendirilmiştir.

Kurgunun anlaşılabilmesi için bahsedilmesi gerekenler alev türleri, vissenler ve genel anlamda Ophanon'da ki yaşam tarzıdır. Çizgiyle ayrılmış her bölüm bu başlıklardan birini açıklamaktadır.

Alev türlerine gelirse, adlarını gökyüzündeki yedi durumdan alan bu alevlerin her biri farklı avantajlara sahiptir.

Yağmur Alevi: Sakinliği temsil eder. Genellikle acil durumlarda bile kolay kolay paniklemeyen, sakin insanlarda görülür. Özellikleri; Herhangi bir canlı ya da etkiyi zayıflatma, yavaşlatma vb. Rengi mavi.

Fırtına Alevi; Öfke/yıkımı temsil eder. Genellikle kolayca sinirlenen insanlarda görülür. Zarar vermeye yönelik etkileri vardır. Rengi kırmızı.

Güneş Alevi; Güneşin her şeye hayat verişini temsil eder. Genellikle enerjik, hareketli insanlarda görülür. Etkiler, canlılar vb. üzerinde güçlendirici etkisi vardır. Rengi sarı.

Yıldırım Alevi; Cisimlerin sertliğini artırmaya yönelik bir etkisi vardır. Alev olarak adlandırılmasına rağmen görünümü elektriğe daha fazla benzemektedir. Rengi yeşil.

Bulut Alevi; Artma ve çoğalmayı temsil eder. Genellikle kendisini çevresindekilerden soyutlamış, tek başına dolaşan kişilerde görülür. Belki de bu alevin tanrısı tarafından bu insanların çektiği yalnızlığı bir derece olsun dindirmesi için bu özelliğe sahip kılınmıştır. Cisimlerin ya da canlıların sayısını artırabilme ya da boyutunu değiştirebilme etkisi vardır. Rengi; Açık mor. (Violet)

Sis Alevi; Sisin görüntüleri örtmesini temsil eder. Genellikle sinsi, etrafındakileri kandırabilme yeteneğine sahip insanlarda görülür. İllüzyon ya da gerçek illüzyon oluşturabilme yeneği kazandırır. (Gerçek illüzyon; bu enerjiyle oluşturulan, gerçek bir cisim gibi görünmesine, hissedilmesine rağmen alev ile beslenmezse yok olan cisimlere verilen addır.) Rengi koyu mor. (İndigo)

Gökyüzü Alevi; Gökyüzünün bütün bu halleri barındırabilmesini temsilen harmoniyi temsil eder. En saf, güçlü ve ender bulunan alev tipidir. Genellikle etrafındakiler için doğal bir lider gibi görülen kişilerde görülür. Daha yıkıcı olan sert ve etrafındaki etkileri bir miktar da olsa kendi alevine benzetebilen yumuşak olmak üzere iki farklı kullanım şekli vardır. Rengi turuncu.

Vissenler; en basit tabirle içindeki alev söndüğü için oluşan boşluğu nereden geldiği bilinmeyen, siyah bir alevle dolduran insanlardan dönüşmüş yaratıklardır. Bu dönüşümle beraber bedenleri yarı-saydam bir hal almış ve etrafındaki diğer insanların alevine duydukları açlıkla hareket eder hale gelmiştir. Her ne kadar bu yarı-içgüdüsel karar verme tarzları olsa da onlar da konuşabilen, nefes alan ve düşünebilen yaratıklardır. İnsandan görünüşleri dışındaki yegane farkları etrafındakilerin içindeki aleve olan açlıklarıdır.

Genellikle zayıf bir iradeye sahip insanların başından geçen kötü bir olayla sahip oldukları alevin sönmesi ile dönüşümleri başlasa da doğduğu andan beri vissen olanlar da görülür.

Ophanon'da hayat en basit tabirle Orta Çağ öncesi Avrupa'ya benzetilebilir. Farklı kültürlerle ev sahipliği yapan bu gezegendeki tek kıta üzerinde yer alan birkaç başlıca kabile-ülke belki de tarihin akışını belirler.

Bununla birlikte bütün kabilelerin düşmanlık ve dostluklarını bir yana bıraktıkları, sadece rakip olarak bir araya geldikleri bir turnuva da her yıl yapılmaktadır. Her kabileden yedi kişilik bir takımın katıldığı bu yarışmadaki amaç basittir, bütün takımların aynı anda girdiği arenadaki diğer takımları yenip ayakta kalan son takım olabilmek. Bununla birlikte bu turnuvanın bir diğer amacı daha vardır; Taikai adı verilen turnuva aynı zamanda bir yanı da bütün kabile liderlerinin bir araya gelip o dönemin sorunlarını, beraber yapılacak işleri vb. Tartıştığı rutin bir toplantının da mücadelelerin yapıldığı gün boyunca sürmesidir.

Ophanon Kabileleri arasında birbirlerine üstünlük sağlamaya yönelik gizli bir mücadele olmasına rağmen savaş gibi bir ihtimal neredeyse bütün kabileleri korkutmaktadır. Bunun sebebi ise iki yüzyıl önce yapılan ve az kalsın insanların vissenler karşısında fazlasıyla zayıf bir hale gelmesine sebep olacak olan savaştır. Şu an var olan durum düşünülürse her kabile liderinin eşit söz hakkı olan bir konsey beraber yapılacak hamlelerde karar alırken kabileler geri kalan kararlarında serbesttir.